

РЕШЕНИЕ

№ 23908

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2289** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 24и от З. за чужденците в република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на Д. Б./Д. В., гражданин на Н., дата на раждане 20.10.2003г., чрез упълномощен адвокат, срещу отказ № 260207115521 за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, издаден от директора на дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при несъответствие с материалноправните разпоредби. Счита, че същият е издаден без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал.2,т.4 от АПК. Посочено е, че към заявлението са представени всички изискуеми документи, за да му бъде издадено разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ по чл. 24и от ЗЧРБ. Твърди, че в хода на административното производство не е поучавал указания за представяне на допълнителни доказателства, както било подходено към дружеството – работодател, от което са изискани конкретни писмени доказателства. Иска се отмяна на административния акт. Претендира присъждане на разноски, включително адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и не се представлява. От упълномощения от него адвокат са представени допълнителни съображения в писмена защита, както и издадено от ТД на НАП В., офис Р., удостоверение за наличие или липса на задължения № 180202600054815/26.03.2026г., в което е отбелязано, че „ЧУБУРОВ“ ЕООД няма

задължения.

Отвeтникът, директорът на дирекция „Миграция“ – МВР, в писмена защита и молба по хода на делото оспорва жалбата. Сочи, че положителното становище на Агенцията по заетостта (АЗ) е задължително условие за получаване на разрешение за пребиваване по чл. 24и от ЗЧРБ и действа в условията на обвързана компетентност. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София- град, след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление на Д. Б. /D. В., гражданин на Н., с рег. № 251111120448 от 11.11.2025г., адресирано до директора на дирекция „Миграция“ - МВР за предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Заявлението е подадено от работодателя „ЧУБУРОВ“ ЕООД (Приложение № 3а към чл.60, ал.1 от ППЗЧРБ, л. 52 и сл. от делото). Към него са приложени: копие от паспорта на кандидата, издаден от съответните непалски власти; подписан трудов договор, видно от който Д. Б. ще бъде назначен на длъжност „общ работник“; писмена обосновка на управителя на дружеството; декларация от работодателя, че условията на труд и заплащане за чужденеца не са по-неблагоприятни от условията за български граждани за съответната категория труд; свидетелство за съдимост на Д. Б.; доказателства за осигурено жилище; обява за длъжността „складов работник“; документ, че дружеството упражнява дейност в икономическите сектори, включени в списък по чл. 25 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) - регистрационна карта на земеделския стопанин, както и справка-декларация на управителя на дружеството, че във фирмата няма други работещи граждани на трети страни.

На основание чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ дирекция „Миграция“ е изпратила по електронен път на Агенцията по заетостта (АЗ), заявлението и приложените към него документи за становище на основание чл.15 от ЗТМТМ, относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда.

След анализ и преценка на приложените към заявлението документи с уведомление № 251212163312, генерирано в Електронната платформа за издаване на разрешения за работа на 17.12.2025г. (л. 103-104 от делото), от Агенция по заетостта са дадени указания към заявителя за представяне на допълнителни документи.

В отговор в Платформата за издаване на разрешения за работа (ПИРР) на 17.12.2025г. е регистрирано писмо на Агенцията по заетостта, № 251212163312, (л. 103-104 от делото), с което директорът на дирекция „Миграция“ МВР е информиран, че заявителят следва да представи нов трудов договор, подписан от страните и съдържащ клауза за влизането му в сила и започване на работа за работника – след получаванена документа за пребиваване и работа от органите на МВР, съобразено с чл. 24и, ал. 5, т.9 от ЗЧРБ. 3. следва да представи и обява за длъжността „общ работник“, актуална към 11.11.2025г., (т.к. длъжността в трудовия договор е общ работник, а представената обява е за складов работник). Така също да представи нова декларация за численост по чл.24и, ал.5, т.7 от ЗЧРБ, доколкото по данни от НАП дружеството има само 1 наето лице, не както е декларирало 4 лица, както и да даде обяснения относно разминаването.

На „ЧУБУРОВ“ ЕООД е съобщено за указанията на АЗ и видно от разпечатка от електронното досие на чужденеца на Електронната платформа за издаване на разрешения за работа, на дата 08.01.2026г., дружеството по електронен път е представило трудов договор, обява, анкетна карта и справка-декларация средночислена списъчност.

С писмено становище № 260128171831, регистрирано в електронната платформа на 31.01.2026г., дирекция „Миграция“ МВР е уведомена за изразеното от Изпълнителният директор на АЗ отрицателно становище относно заемането на длъжността „общ работник“ в „ЧУБУРОВ“ ЕООД от страна на Д. Б., гражданин на Н.. В становището е посочено, че при направена проверка в регистъра на НАП за наличие или липса на задължения по чл.87, ал.11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) е установено, че дружеството – работодател има публични задължения. Изложени са мотиви, че съгласно чл.11, ал.1, т.8 от ЗТМТМ не се предоставя достъп до пазара на труда, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал.2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване, т.е. в случая е налице отрицателната предпоставка по чл.11, ал.1, т.8 от ЗТМТМ. Посочено е също така, че представената справка численост е некоректна, тъй като данните не кореспондират с тези в регистъра на НАП. Не е приложено писмено обяснение за констатираното несъответствие.

Въз основа на становището на изпълнителният директор на АЗ, директорът на Дирекция „Миграция“ е постановил обжалвания в настоящето производство отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, рег. № 260207115521 от 09.02.2026 г. Отказът е връчен по електронен път на 09.02.2026г. (разпечатка на л. 8 от делото).

По делото са приети като писмени доказателства: изпратената от ответника административната преписка, която съдържа и заповед № 8121к-1498/19.04.2016г. на министъра на вътрешните работи, с която главен инспектор Н. Д. Н. е преназначен на ръководна длъжност директор на дирекция „Миграция“ – МВР; представеното от процесуалния представител на жалбоподателя удостоверение по чл.87, ал.6 от ДОПК изх. № 180202600054815/26.03.2026г., издадено от ТД на НАП В., офис Р., видно от което „ЧУБУРОВ“ ЕООД няма публични задължения; както и изпратените от АЗ документи, касаещи заявлението на Д. Б. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, включително и представените по делото, с писмо № 10-00-3609#1/15.04.2026г., 3 броя справки за наличие/липса на задължения в регистър на НАП от 12.12.2025г., 27.01.2026г. и 28.01.2026г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София - град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неснователна.

По делото не е спорно, че постановеният отказ за издаване на разрешение за пребиваване е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ - директорът на дирекция „Миграция“ – МВР.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК. Посочено е правно основание - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени конкретни фактически основания. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения –

такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Предвид гореизложеното в случая спорът между страните е материалноправен – относно приложението на чл.24и от ЗЧРБ.

В случая, за да издаде оспорения отказ директорът на дирекция "Миграция" - МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл. 24и, ал.1 от ЗЧРБ. Съгласно тази норма, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно, за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", е необходимо по отношение на кандидата да са налице едновременно две предпоставки - 1. същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и 2. да притежава виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване. Първото условие е свързано с положителното решение на Агенцията по заетостта, което видно от чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/, се съдържа в Единното разрешение за пребиваване. Това становище е задължително за ответника, който постановява акта си в условията на обвързана компетентност по смисъла на чл. 15, ал. 1 от ЗНМТМ.

Липсва спор, че от името на Д. Б., гражданин на Н., български работодател е подал заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ (в приложимата редакция към момента на подаването на заявлението за издаване на виза), заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 на чл. 24и от ЗЧРБ са посочени всички документи, които следва да бъдат подадени със заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа". Според ал. 9 дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

Така също според чл. 24и, ал. 11, изр. първо от ЗЧРБ, в приложимата редакция, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя АЗ уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите (ал. 12). Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от

предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. Когато в срока документите не бъдат представени производството по издаване на разрешение по ал. 1 се прекратява (ал. 13).

Съгласно ал. 14 на същата разпоредба, когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда.

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила отрицателно становище за достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на Д. Б., гражданин на Н.. В становището са изложени подробни мотиви, описани по – горе. На първо място АЗ е приела, че работодателят има публични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК. Наличието на публични задължения е отрицателна предпоставка по чл. 11, т. 8 от ЗТМТМ, за предоставяне на достъп до пазара на труда, чрез за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и основание за издаване на отрицателно становище от страна на изпълнителния директор на АЗ. Това обстоятелство не беше опровергано в хода на съдебното производство. От доказателства по делото - справки за наличие или липса на задължения към 27.01.2026г. и към 28.01.2028г. се установява, че към тези дати дружеството има задължения към бюджета. С представеното от жалбоподателя удостоверение по чл. 87, ал.6 от ДОПК действително се установява, че към 26.03.2026г. дружеството няма публични задължения. Съществено в случая е, че липсват доказателства, които да установят, че към датата на издаване на оспорвания отказ задълженията към бюджета на „ЧУБУРОВ“ ЕООД са били платени. Съгласно разпоредбата ба чл. 142, ал.1 АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на подаване на заявлението, към направените проверки и към момента на издаване на обжалвания отказ фактическите предпоставки по ЗЮРБ, ЗТМТМ и ДОПК не са били налице. В този смисъл е и практиката на Върховния административен съд (ВАС) по аналогичен казус – Решение № 3401 от 01.04.2025г., по адм,д, № 1752/2025г. на ВАС.

От друга страна, работодателят не е спазил и изричните указания за представяне на писмени обяснения за констатираните несъответствия на предоставените данни за численост с тези в регистрите на НАП, поради което налице са били предпоставките за издаване на отказ за продължително пребиваване. Няма пречки да бъде подадено ново заявление за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа, в случай че основанията за постановения отказ отпаднат, но това не води до незаконосъобразност на последния.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и при съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ възлиза на 102.26 евро (с левова равностойност 200 лева).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 65 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. (D. B.), гражданин на Н., дата на раждане 20.10.2003г., срещу Отказ № 260207115521 за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на оспорващия, постановен от директора на Дирекция „Миграция“ - МВР.

ОСЪЖДА Д. Б. (D. B.), гражданин на Н., дата на раждане 20.10.2003г. да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента), представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: